

Udøvelse. Jeg anbefaler det paagældende Ændringsforslag varmt til det høje Tings Velvillie.

Endelig er der et tredje Ændringsforslag; det er stillet til Lovforslagets § 21. Lovforslagets § 21 har jo været en saare omstridt Paragraf. Den handler om, hvorledes Kjøbenhavn, de øvrige Købstæder og Handelspladserne kunne indføre en særlig kommunal Ejendomsskyld som Tillæg til Statsejendomsskylden, og den giver Kommunerne Ret til at gøre det i den Form, at den begynder med at bevare den nuværende Statsbygningsskat, saaledes at Kommunerne indbetale til Staten den Statsejendomsskyld, som indføres ved Loven om Ejendomsskyld, og beholde Resten selv — som Overgangstilstand — medens den endelige Ordning skal være, at der indføres en fælles Ejendomsskyld, af hvilken Staten faar sin Part, Kommunen sin Part. Jeg for mit Vedkommende sympatiserer i høj Grad med den Reform, der foreslaas, og jeg bemærker — saaledes som det er mit Ønske lidt udførligere at motivere det, naar vi komme til den endelige Behandling af disse Love — at vi ikke bør blive staaende herved, men at der ogsaa ved en fremtidig — og forhaabentlig ikke i en alt for fjern Fremtid liggende — kommunal, særlig kjøbenhavnsk kommunal Lovgivning, bør gives Adgang til ogsaa at faa de kommunale Ejendomsskatter forandrede i Overensstemmelse med den meget mere rationelle Skat, som den ny Ejendomsskyld utvivlsomt er. Men vi kunne jo ikke være i Tvivl om, at en saadan Indførelse af Ejendomsskyld i Stedet for den bestaaende Bygningsafgift, en Skat efter Værdi i Mod sætning til en Skat efter Areal vil bevirke en betydelig Forstyrrelse, ja, man kan vel næsten sige Revolution i de bestaaende Ejendomsskatter. Forslagsstillerne anerkende med Glæde, at man i de her foreliggende Forslag i Mod sætning til de oprindelige revolutionære Forslag, som skrev sig fra Landstingets Højre, ikke foreslaar den ny Ejendomsskyld indført med et Slag, men at den har en Overgangsperiode. Denne Overgangsperiode er i Forslaget ansat til 25 Aar, men det er en almindelig Mening mellem kjøbenhavnske Grundejere, at denne Overgangstilstand er lovlige kort i Forhold til den meget betydelige Forstyrrelse i Forholdene, som Lovforslaget vil bevirke. Her er jo ikke blot Tale om Indførelsen af en Skat i Almindelighed, men om en Skat paa fast Ejendom, som ikke kan andet end influere paa de Ejendoms-

priser, der blive betalte for de paagældende Ejendomme. Og nu er jo Forholdet det, at de sidste Aar have været uheldige for de kjøbenhavnske Grundejere og utvivlsomt have bevirket en Nedgang i Ejendomsværdierne. Det er da ikke underligt, at der under saadanne Forhold er en ikke ringe Nervøsitet til Stede over for Virkningerne af en saadan ny Lovgivning, og jo kortere den Periode er, man fastsætter som Overgangstilstand, desto mere vil den allerede blive diskuteret i Øjeblikket, og give et yderligere Stød til den Nedgang i Ejendomspriserne, som er ganske utvivlsom i de sidste Par Aar. Under disse Forhold have Forslagsstillerne ikke anset det Ønske for urimeligt at gøre Overgangsperioden længere og derigennem lempeligere. De have foreslaaet, at Overgangsperioden skulde være 35 Aar i Stedet for 25 Aar. Det er Forslagsstillerne ganske umuligt at forstaa, hvilke Statsinteresser, hvilke almindelige Interesser der skal tilsidesættes ved at forlænge Perioden fra 25 til 35 Aar, og da Forslaget er ganske uskadeligt fra et Statssynspunkt, og synes ønskeligt fra et kommunalt Synspunkt, anbefale vi ogsaa dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

N. Andersen: Det af mig i Forening med 3 andre Medlemmer stillede Ændringsforslag Nr. 18 har til Formaal at forhindre, at Foreninger, hvis Øjemed er at bearbejde, forædle eller sælge deres Medlemmers Produkter, skulle kunne etablere en almindelig Konkurrence med enkelte næringsdrivende, der drive den samme Virksomhed, idet Loven jo har den mærkelige Bestemmelse, at disse Foreninger skulle være skattefrie, selv om de ikke helt begrænses til Medlemmernes Kreds. Dette Udtryk „ikke helt“ har jeg haft Lejlighed til at omtale tidligere. Det staar for mig som ganske urimeligt i en Lov, hvorledes man der overhovedet skal finde Grænsen. Det er en virkelig besværlig Opgave at bestemme, hvor langt dette „ikke helt“ skal strække sig, hvilken Ret det giver Indehaveren af saadanne Foreningsvirksomheder, og hvor Grænsen er, hvor Retten hører op. Ihvorvel det jo er haabløst, kan jeg derfor ikke andet end anbefale Tinget at stemme for dette Ændringsforslag, ogsaa af den Grund, at jeg anser det for ganske nødvendigt for overhovedet at komme til en Redaktion af denne Paragraf, der er forsvarlig og brugelig.